

S kufrem a se ženou

Mňága & Žďorp

Šel jsem od vlaku domů a kousek za nádražím cosi
drobného vleklo kufr
Tak jsem se vrátil pár kroků a mezi dvěma lampami jsem
předstíral, že si zavazuju botu
Žil jsem v pasti mezi stínem a splínem a vedl válku se
samotou už asi sto let
A tak jsem jen řekl: „Slečno, nechcete pomoci s tím
kufrem“ - Bože, není to ta pravá... ruka mě zase bude bolet!

Většinou lidi dělají to, co ani sami moc dělat nechtějí, ale
zdá se jim většinou, že to tak přece dělat musí!
Většinou lidi dělají to, co od nich ostatní tak nějak čekají, a
zdá se jim většinou, že se tak něčeho přece jen dočkají

V tom kufru byly cihly, a když mi řekla, kde bydlí, já už tušil
- ubytovna a cesta na druhý konec města
Pot mi stékal po zádech, já marně hledal dech a už po pár
metrech jsem nepozorovaně střídal dlaně
Náhodní kolemjdoucí zírali s úctou na muže s kufrem a se ženou
Až před vrátnicí řekla mi: „Díky, tak už je to za námi...“ a já
se smál a smál, až vylez vrátný a říká: „Hele, mladej, dyť
je noc a já chci taky spát!“

Většinou lidi dělají to, co ani sami moc dělat nechtějí, ale
zdá se jim většinou, že to tak přece dělat musí!
Většinou lidi dělají to, co od nich ostatní tak nějak čekají, a
zdá se jim většinou, že se tak něčeho přece jen dočkají